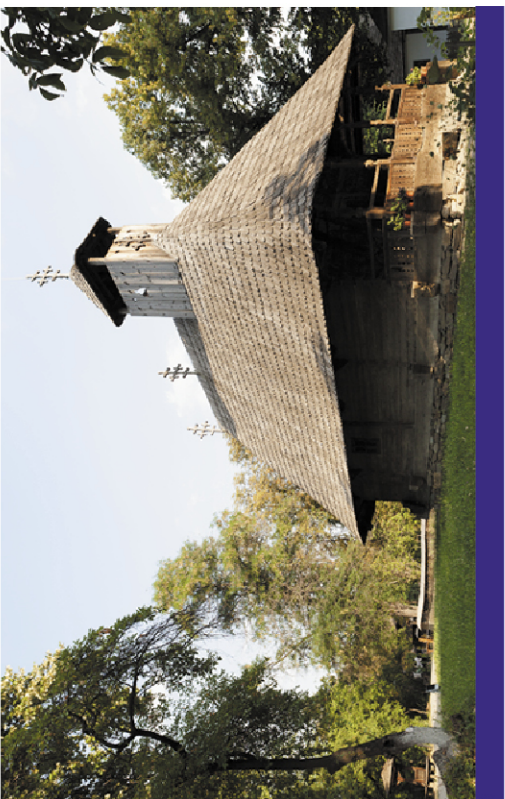

Continutul acestui material este disponibil doar pentru poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

Primăria Sectorului 1 București
ORAȘUL VRĂJIIȚ
Primăria Sectorului 1

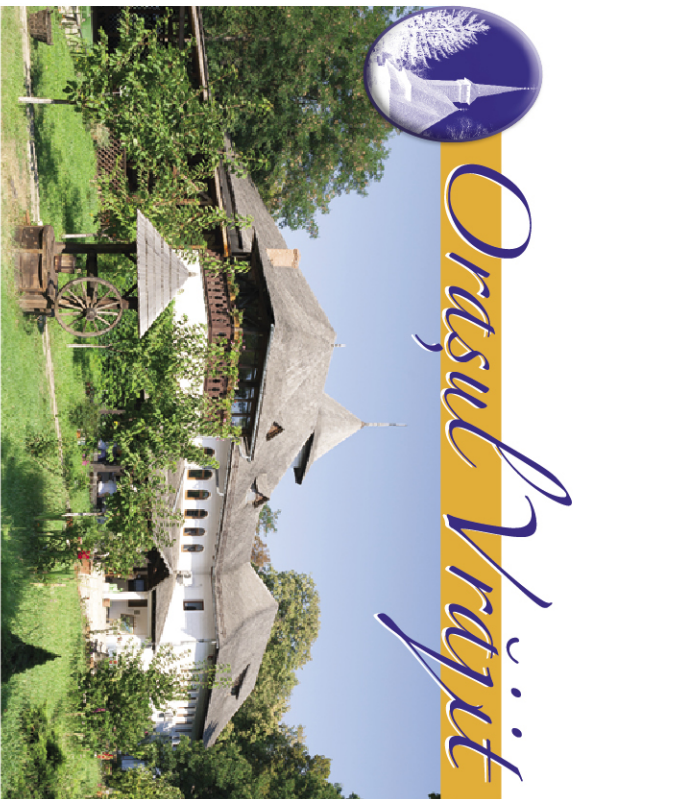
Investim în viitorul tău!
Prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională
Proiect selectat în cadrul P.O. Interreg 2014-2020

Meterezi gratuit
1 Primăria Sectorului 1
www.orasulvrajit.ro

Primăria Sectorului 1 și Municipiului București

Rețetone Centrali: 001 319 10 1317; fax: Rețetone Centrali: 001 319 10 13 16
Orășul Vrajiți este un oraș în județul Ilfov, România.

Orășul Vrajiți

Regio
Inițiativă locală: Dezvoltare regională
www.info-regio.ro

Primăria Sectorului 1 sprijină și se implică în ample proiecte de promovare turistică a unorra dintre „bogățiile” sale, încercând astfel să încurajeze apropierea de valorile culturale ale orașului, precum și redescoperirea unei pătri importante din istoria fascinată a Bucureștiului. „Orașul Vrajiți” este un sat de exemplu de implicare, pe lângă altele similare, diferite doar prin tematica abordată. Se umărăște astfel îmbunătățirea ofertei turistice și crearea unui nou traseu turistic care să includă obiectivul Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti”, dar și susținerea promovării acestuia pe plan local și național. Proiectul „Orașul Vrajiți” este dezvoltat de Primăria Sectorului 1 și finanțat prin Programul Operațional Regional 2007-2013. Obiectivul proiectului este creșterea gradului de vizibilitate a unora dintre cele mai importante atracții culturale ale Bucureștiului, Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti”, situat pe teritoriul Sectorului 1. Muzeul Sănătăii are o deosebită valoare turistică, este declarat monument istoric și face parte din patrimoniul cultural național.

Informații suplimentare la www.orasulvrajit.ro

Sectorul 1

Evoluția istorică a Sectorului 1 surprinde în desfășurarea sa detaliu reprezentativă din istoria orașului București, începând de la primele atestări ale unor forme de organizare administrativă și până în zilele noastre. În primele atestări, din secolele XV-XVI, există mențiuni la o autoritate comunală compusă din primul și 12 membri ai stărilor administrative (alți șefi de bătănie, nepăsători sau boieri comunității). Mai târziu, într-un recensământ realizat pe la sfârșitul secolului al XVII-lea, Bucureștii au apărut împărțiți în cinci „pîșii”, cu 21 de mahalale (cartiere) și 6006 case. Sectorul 1, care avea să se numească în perioada interbelică Sectorul de Verde, a fost mai întâi plasa Mogosoaia.

În anul 1807 orașul avea să fie împărțit în cinci cărți (numite „vîșșii”), menite să îndrăgăsească pășile. Teritoriul actual al Sectorului 1 era inclus în „Vîșșeaua verde”. Asupra întregului București, Sectorul 1 era inclus în monumente istorice importante, a căror recuză poate fi regăsită la o privire mai atentă. Perioada Reglementării Organice și influențele culturale revoluționare de la 1848, apoi epoca modernă, în care Bucureștii devine capitala Principatelor Unite, toate acestea contribuie la creșterea interbelică renunșă de Măe Paris. În perioada dintre cele două războaie mondiale, Bucureștii devine un oraș cu plan sectoriale (de Galben, de Negru, de Albeștii de Verde – Sectorul 1) și 13 comune subordonate (fostele așezări rurale). Mai târziu, în anul 1930, Bucureștii a fost împărțit în opt raioane, care ulterior au redevenit sectoare în 1968, pentru ca în 1979 structura orașului să se reducă la șase sectoare, aceleși pe care le cunoaștem și în prezent.

Sectorul 1 este zona cu cea mai mare suprafață de spațiu verde pe cap de locuitor din București, iar printre nenumăratele sale zone cu vegetație regiștină, dintre cele mai cunoscute și mai frumoase pentru alce orașeni: Parcul Kisefel, Cîmpingii, Herăstrău, Bazilescu, Opneii, Regina Maria, Botoș, Toadnăd. Sectorul 1 este printre cele mai bune reprezentate și datat din România ca zona de obiectivele sale culturale sau arhitectonice: Așezări Române, Avetii de Timar, Palatul Barbu Știrbei, Palatul Kretzelescu, Casa Verneșcu, Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti”, Muzeul Național „George Enescu”, Cercul Militar Național, Muzeul Național de Artă al României, Teatrul Național, Cămin Victoria, Grădina Cîmpingii, Muzeul de Istorie Naturală, Grigore Anpîșii, Muzeul Trăianului Roman, Manastirea Casin sau Teatrul Odeon.

Un ghid complet de informații despre Sectorul 1 găsiți la www.primariasector1.ro/

Scut istoric

Numeroși oameni de știință români au fost preocupat de-a lungul venirii de ideea organizării unui muzeu etnografic cu expoziție în aer liber și ficare dintr-o astfel de o contribuție însemnată. Alexandru Odobescu – arheolog, istoric de artă și scriitor – având calitatea de comisar al României pentru Expoziția Internațională de la Paris, face printre primele recomandări pentru creșterea unui pavilion în cadrul acestei manifestări (prin prezentarea unor gospodării, războaie reprezentative), în scopul reprezentării culturii populare românești. Mai târziu, Tim Mateescu (ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice în 1875) încurajează ideea dezvoltării unei secții de „port național” în cadrul Muzeului Național de Antichități. Între 1901-1902, cu sprijinul lui Spiru Haret, încep acțiunile de cercetare de teren în diferite regiuni ale țării și campanii de organizare a unor colecții pentru mai multe categorii de obiecte, cu scopul creării „Muzeului de artă națională” din București. Acest muzeu la fiintă în 1906, cu denumirea de „Muzeu de etnografie și artă națională”, sub conducerea savantului Al. Tzigăra-Samurçșii. În 1909, profesorul Samurçșii aduce în muzeu casa din Ceauru (jud. Gorj), apoi biserică de lemn din Turca (Cluj). În 1922-1923, la Cluj, profesorul Romanus Viaa inițiază Muzeul Etnografic al Transilvaniei, cu secție distinctă de expoziție în aer liber.

Deschiderea Muzeului Sănătăii Românești, denumit astăzi Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti”, a avut loc în anul 1936, în prezenta regelui Carol al II-lea al României și a altor personalități marcante ale vremii din spațiul politic și cultural, Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti” se numără printre primele muzee etnografice în aer liber din țara noastră, dar

și din Europa. Faptul în prezent una dintre atracțiile turistice reprezentative ale orașului București. Muzeul Sănătăii îi omagiază prin demnitatea sa actuală pe înmentorul său, marele sociolog și folclorist român, Dimitrie Gusti (1880-1955), fondatorul Școlii de Sociologie din București, membru în diferite organisme științifice de prestigiu, profesor la Universitățile din Iași și București și șeful Catedrei de Sociologie a Universității din București.

În etapa preterengănoare fondării muzeului, venite de mai bine de un deceniu, alături de alți etnografi, sociologi, geografi, statisticieni și folcloriști, profesorul Dimitrie Gusti s-a dedicat întru totul coordonării unor vii și susținute activități de cercetare, pe care le-a împiedic cu experiențe muzeografice și campanii de studiu monografice în diferite zone de pe teritoriul țării noastre. La finalul acestor inițiative, în satele observate sau în salile de seminar ale Universității din București erau realizate expoziții cu caracter temporar. Mai târziu, la recomandarea profesorului Dimitrie Gusti și a colaboratorilor săi, printre care H. H. Ștefan, Mihail Pop, Traian Hesenici, Anton Golopentia, Mircea Vîlchescoiu, Gh. Fosca, au fost organizate două expoziții importante cu întințuri științifice, alături din obiecte aduse din regiunile cercetate. În cadrul Fundației Regale „Principele Carol” (1934) și în cadrul Pavilionului Regal din Parcul Carol (1935).

Lucrările de organizare ale viitorului muzeu s-au desfășurat pe mai muli lacuți. Herăstrău, pe teritoriul actual al expoziției, într-un interval de timp deosebit de restrâns (aproximativ două luni) și au avut ca rezultat „o operă muzeografică de excepție”, care cuprindea în prezentarea sa case, anexe gospodărești, biserică, instalații tehnice, precum și mobilier, lesături, ceramici, unelte și altele, organizate pe criterii reprezentativității pentru regiunea geografică din care făceau parte aduse.

Construcțiile selectate în timpul cercetărilor au fost demontate, apoi aduse la București și remontate. Odată cu materialele de construcție, în Capitală au sosit și peste o sută de meșteri, cumșosori ai tehnicilor tradiționale de lucru, care aveau misiunea de a reface monumentele în timp record, pe teritoriul de astăzi al muzeului.

Planul de dispunere (care se păstrează în mare parte și astăzi) a fost realizat de către scriitorul, dramaturgul, regizorul și scenograful Victor Ion Popa, iar resursele financiare necesare au fost asigurate de către Fundația Culturală Regală.

Profesorul Gusti și colaboratorii acestuia au creat conceptul amenajării muzeului în jurul preocupării pentru cunoșterea realității sănății, așa cum era vădită de familiile țărănești, având misiunea de a informa și educa publicul. De aceea, în casele expuse erau aduse și locuințele temporare familii de țărani din satele de origine. Locuitorii caselor muzeale veneau la București cu toate cele necesare vieții de zi cu zi, inclusiv animalele și păștile din gospodărie. Din nefericire, rezultații sociale socializării a fost depănușăa teprată a monumentelor, ca urmare a utilizării lor intense, mai ales că în perioada aceea nu erau disponibile tratamentele actuale de conservare și restaurare a patrimoniului muzeal.

Începând cu anul 1940, muzeul traversează o perioadă în care nu și mai poate continua activitatea, până în anul 1948, când la conducerea sa este numit Gheorghe Focșea, fost student al lui Dimitrie Gusti și apropiat al acestuia în toată perioada cercetărilor sale. Profesorul Gheorghe Focșea continuă direcția trasată de către înmentorul Muzeului Național al Sănătăii, sprijinind includerea în patrimoniul a unor monumente cu răștiri excepționale de specificitate și autenticitate. Ulterior, au loc ample campanii de cercetare și achiziții care elimină treptat componența sociologică, conținutul expoziției în aer liber profilul etnografic care va ajuta la transformarea muzeului într-o instituție de excepție, adică la nivel național, cât și internațional.

Înăci de la inițierea sa, în anul 1936, Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti” a avut un puternic impact asupra lumii științifice internaționale. Drept dovadă, profesorul Gusti și colaboratorii săi au primit în primul an de la inaugurarea muzeului invitația de a participa la Expoziția Internațională de la Paris, cu o serie de obiecte reprezentative pentru cultura populară românească. Începând din anul 2001, Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti” a fost inclus în rețeaua muzeelor cuprinse în programul european „Primăvara muzeelor”, inițiată de Direcția Muzeelor Franței.

Numeroși oameni de știință români au fost preocupați de-a lungul venirii de ideea organizării unui muzeu etnografic cu expoziție în aer liber și ficare dintr-o astfel de o contribuție însemnată. Alexandru Odobescu – arheolog, istoric de artă și scriitor – având calitatea de comisar al României pentru Expoziția Internațională de la Paris, face printre primele recomandări pentru creșterea unui pavilion în cadrul acestei manifestări (prin prezentarea unor gospodării țărănești reprezentative), în scopul reprezentării culturii populare românești. Mai târziu, Tim Mateescu (ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice în 1875) încurajează ideea dezvoltării unei secții de „port național”. În cadrul Muzeului Național de Antichități, între 1901-1902, cu sprijinul lui Spiru Haret, încep acțiunile de cercetare de teren în diferite regiuni ale țării și campanii de organizare a unor colecții pentru mai multe categorii de obiecte, cu scopul creării „Muzeului de artă națională” din București. Acest muzeu la fiintă în 1906, cu denumirea de „Muzeu de etnografie și artă națională”, sub conducerea savantului Al. Tzigăra-Samurçșii. În 1909, profesorul Samurçșii aduce în muzeu casa din Ceauru (jud. Gorj), apoi biserică de lemn din Turca (Cluj). În 1922-1923, la Cluj, profesorul Romanus Viaa inițiază Muzeul Etnografic al Transilvaniei, cu secție distinctă de expoziție în aer liber.

Deschiderea Muzeului Sănătăii Românești, denumit astăzi Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti”, a avut loc în anul 1936, în prezenta regelui Carol al II-lea al României și a altor personalități marcante ale vremii din spațiul politic și cultural, Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti” se numără printre primele muzee etnografice în aer liber din țara noastră, dar și din Europa. Faptul în prezent una dintre atracțiile turistice reprezentative ale orașului București. Muzeul Sănătăii îi omagiază prin demnitatea sa actuală pe înmentorul său, marele sociolog și folclorist român, Dimitrie Gusti (1880-1955), fondatorul Școlii de Sociologie din București, membru în diferite organisme științifice de prestigiu, profesor la Universitățile din Iași și București și șeful Catedrei de Sociologie a Universității din București.

În etapa preterengănoare fondării muzeului, venite de mai bine de un deceniu, alături de alți etnografi, sociologi, geografi, statisticieni și folcloriști, profesorul Dimitrie Gusti s-a dedicat întru totul coordonării unor vii și susținute activități de cercetare, pe care le-a împiedic cu experiențe muzeografice și campanii de studiu monografice în diferite zone de pe teritoriul țării noastre. La finalul acestor inițiative, în satele observate sau în salile de seminar ale Universității din București erau realizate expoziții cu caracter temporar. Mai târziu, la recomandarea profesorului Dimitrie Gusti și a colaboratorilor săi, printre care H. H. Ștefan, Mihail Pop, Traian Hesenici, Anton Golopentia, Mircea Vîlchescoiu, Gh. Fosca, au fost organizate două expoziții importante cu întințuri științifice, alături din obiecte aduse din regiunile cercetate. În cadrul Fundației Regale „Principele Carol” (1934) și în cadrul Pavilionului Regal din Parcul Carol (1935).

Lucrările de organizare ale viitorului muzeu s-au desfășurat pe mai muli lacuți. Herăstrău, pe teritoriul actual al expoziției, într-un interval de timp deosebit de restrâns (aproximativ două luni) și au avut ca rezultat „o operă muzeografică de excepție”, care cuprindea în prezentarea sa case, anexe gospodărești, biserică, instalații tehnice, precum și mobilier, lesături, ceramici, unelte și altele, organizate pe criterii reprezentativității pentru regiunea geografică din care făceau parte aduse.

Construcțiile selectate în timpul cercetărilor au fost demontate, apoi aduse la București și remontate. Odată cu materialele de construcție, în Capitală au sosit și peste o sută de meșteri, cumșosori ai tehnicilor tradiționale de lucru, care aveau misiunea de a reface monumentele în timp record, pe teritoriul de astăzi al muzeului.

Planul de dispunere (care se păstrează în mare parte și astăzi) a fost realizat de către scriitorul, dramaturgul, regizorul și scenograful Victor Ion Popa, iar resursele financiare necesare au fost asigurate de către Fundația Culturală Regală.

Profesorul Gusti și colaboratorii acestuia au creat conceptul amenajării muzeului în jurul preocupării pentru cunoșterea realității sănății, așa cum era vădită de familiile țărănești, având misiunea de a informa și educa publicul. De aceea, în casele expuse erau aduse și locuințele temporare familii de țărani din satele de origine. Locuitorii caselor muzeale veneau la București cu toate cele necesare vieții de zi cu zi, inclusiv animalele și păștile din gospodărie. Din nefericire, rezultații sociale socializării a fost depănușăa teprată a monumentelor, ca urmare a utilizării lor intense, mai ales că în perioada aceea nu erau disponibile tratamentele actuale de conservare și restaurare a patrimoniului muzeal.

Începând cu anul 1940, muzeul traversează o perioadă în care nu și mai poate continua activitatea, până în anul 1948, când la conducerea sa este numit Gheorghe Focșea, fost student al lui Dimitrie Gusti și apropiat al acestuia în toată perioada cercetărilor sale. Profesorul Gheorghe Focșea continuă direcția trasată de către înmentorul Muzeului Național al Sănătăii, sprijinind includerea în patrimoniul a unor monumente cu răștiri excepționale de specificitate și autenticitate. Ulterior, au loc ample campanii de cercetare și achiziții care elimină treptat componența sociologică, conținutul expoziției în aer liber profilul etnografic care va ajuta la transformarea muzeului într-o instituție de excepție, adică la nivel național, cât și internațional.

Înăci de la inițierea sa, în anul 1936, Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti” a avut un puternic impact asupra lumii științifice internaționale. Drept dovadă, profesorul Gusti și colaboratorii săi au primit în primul an de la inaugurarea muzeului invitația de a participa la Expoziția Internațională de la Paris, cu o serie de obiecte reprezentative pentru cultura populară românească. Începând din anul 2001, Muzeul Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti” a fost inclus în rețeaua muzeelor cuprinse în programul european „Primăvara muzeelor”, inițiată de Direcția Muzeelor Franței.

Activități și tehnici populare

În prezent, expoziția permanentă a Muzeului Național al Sănătăii „Dimitrie Gusti” este detaliată din peste 300 de mormante și aproximativ 55.000 de obiecte organizate de la depozite de deosebită importanță, respectând principiile muzeologice moderne. Monumentele sunt grupate după principiul așezării geografice (sectoarele Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea și Moldova), organizare care permite studiul comparativ al elementelor de arhitectură tradițională românească, conținutul diversității ornamentații și compoziția cromatică specifică fiecărei zone etnografice. a României. Principiul istoric și real al autenticității sunt la fel de bine reprezentate în modul de organizare al expoziției, urmîndu permanent să lușteze cel mai expresiv în desfrășurarea sa originalitatea, reprezentativitatea și „amănata în diversitate” a sănății românești.

În expoziția Muzeului Sănății pot fi vizitate anexe gospodărești, amlerie, instalații tehnice, moart, biserică sau fântâna, precum și obiecte de interior sau ustensile tradiționale, provenite din diferite regiuni ale provinciilor istorice ale României. Printre acestea, le putem aminti pe unele dintre

cele mai frumoase, dintre care se disting în Transilvania, gospodăria din sanăti Sant, în Muntenia, gospodăria din sanăti Trăisteni și din Dobrogea, gospodăria din Jurilovca.

Pe lângă patrimoniul renercabil al expoziției permanente de arhitectură vernaculară și colecțiile de obiecte, Muzeul Sănății adăpostește și un fond documentar de o valoare inestimabilă, care cuprinde colecții de manuscrise, studii, scrișre, desene, planșe, clișee pe sticlă, filme, registre alb-negru și color și fotografii reprezentative pentru perioada cercetărilor muzeografice preterengănoare fondării muzeului, cât și a cercetărilor ulterioare.

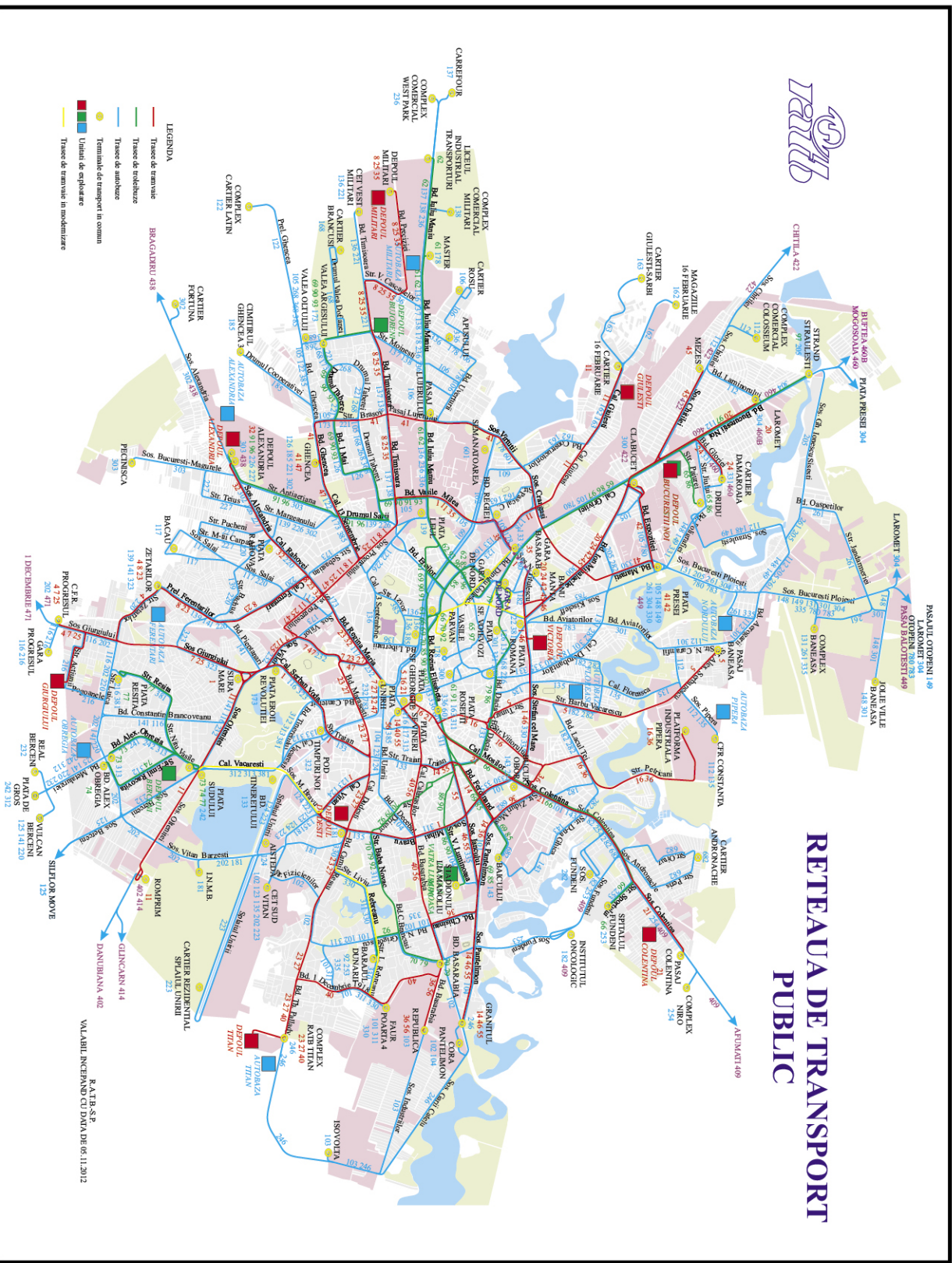
Faptul una dintre cele mai importante instituții de cultură din România, Muzeul Sănății se bucură de o popularitate impresionantă în rândul bucureștenilor, dar și a turiștilor străini (cca 350.000 de oameni vizitează anual muzeul).

Localizare, acces

Muzeul Sănății este una dintre atracțiile principale ale capitaliei României, cunoscută fiind chiar și peste hotare. El este amplasat într-un cadru natural deosebit, pe malul lacuții Herăstrău, într-o zonă care se aseamănă mai mult cu cea a unui parcu; decât cu cea a unui muzeu, ansamblul elementelor sale reconstruite armonios acruil procese al vremurilor de altădată.

Adresă: Sos. Kisefel nr. 28-30, sector 1, cod poștal 011347, București, România

Program de vizitare Expoziția în aer liber Lumii - duminică: 9:00 - 17:00.

HARTA REȚELEI DE METROU DIN MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Mogosoaia
Depou Strășilești
Strășilești
Paris
Washington
Ociopeni
Bruxelles
Aeroport
Theri
Coarda Ociopeni

Limonorului
Park
Tokyo
Aeroport
Benares
Gara
Aviatorilor
Piera
Pierca
Tokyo
Aeroport
Benares
Gara

Parc Bazilescu-Piura
Biserica
Gara
1 Mai
Ecolonia
Parla
Biserica
Aurel Vlaicu
Gara
Gara
Gara

Basarab
Gara Nord 2
Tineretului
Sf.Ștefan cel Mare
Chor
Cărăgășii
Gara Nord 1
Eroilor
Piața Romaniei
Chor
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Petrariie
Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Petrariie
Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Petrariie
Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Limonorului
Park
Tokyo
Aeroport
Benares
Gara
Aviatorilor
Piera
Pierca
Tokyo
Aeroport
Benares
Gara

Parc Bazilescu-Piura
Biserica
Gara
1 Mai
Ecolonia
Parla
Biserica
Aurel Vlaicu
Gara
Gara
Gara

Basarab
Gara Nord 2
Tineretului
Sf.Ștefan cel Mare
Chor
Cărăgășii
Gara Nord 1
Eroilor
Piața Romaniei
Chor
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Petrariie
Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Petrariie
Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Petrariie
Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

Petrariie
Chor
Cărăgășii
Petrariie
Gara de Nord 1
Grozăveștii
Academia Izor
Sf.Ștefan cel Mare
Eroilor
Piața Romaniei

LEGENDA SEMNE:
Stație de corespondență
linie linii de metrou
Corespondenți cu CFR
Aeroportul AIA2

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail
Zona 12: Cartierul Drumul Taberei
Zona 13: Cartierul Rahova
Zona 14: Cartierul Ferentari

LEGENDA ZONE:
Zona 1: Centru
Zona 2: Cartierul Bercești
Zona 3: Cartierul Mihai Bravu și Vila
Zona 4: Cartierul Titan
Zona 5: Cartierul Pantelimon
Zona 6: Cartierul Coarna
Zona 7: Cartierul Lacu Tei și Floarea
Zona 8: Cartierul Aviatorilor și Avulei
Zona 9: Cartierul Givlița și Bucureștii Noi
Zona 10: Cartierul Ghilești
Zona 11: Cartierul Mihail